

Cine conduce biserica?

Sam Emadi

Întrebări despre biserică

Recomandări pentru Seria „Întrebări despre Biserică”

„Creștinii sunt presați de întrebări foarte reale. Ce spune Scriptura despre structura unei biserici, despre închinare, despre organizarea lucrării și despre definierea conducerii biblice a bisericii? Acestea sunt doar câteva din întrebările la care cărțile din această nouă serie de la 9Marks vine cu răspunsuri clare, atent formulate și convingătoare. Sunt foarte recunoscător pentru această lucrare și pentru influența ei incredibil de sănătoasă în atât de multe biserici credincioase. Vă recomand această serie de cărți cu toată căldura”. - **R. Albert Mohler Jr.**, președinte, The Southern Baptist Theological Seminary

„Întrebările sincere merită să capete răspunsuri bine gândite. Dacă nu ești sigur de unde să începi în găsirea răspunsurilor la aceste întrebări, această serie îți poate sluji ca un punct de lansare în oceanul de întrebări pe această temă. Aceste scurte cărți vin cu răspunsuri convingătoare, la obiect, și sunt excelente pentru a fi citite împreună cu un prieten sau cu o sută de prieteni”. - **Gloria Furman**, autoarea cărților *Missional Motherhood* și *The Pastor's Wife*

„Ca păstor, mi se pun foarte multe întrebări. Sunt abordat de necredincioși care caută să înțeleagă Evanghelia, de noi credincioși care sunt nesiguri legat de următorii pași pe care să îi facă, și de credincioșii care se maturizează și care vor să fie ajutați în găsirea de răspunsuri la întrebări despre familia creștină, relațiile cu

prietenii, vecinii sau colegii de muncă. În astfel de momente, îmi doresc să am o carte pe care să le-o ofer, care să fie scurtă, la obiect și care să îi îndrepte în direcția corectă pentru mai mult studiu. Seria „Întrebări despre biserică” oferă exact acest fel de răspunsuri. Fiecare carte tratează o întrebare anume într-o manieră biblică, scurtă și practică. Cred că titlul seriei poate fi mai bine „Răspunsuri despre biserică”. Îmi plănuiesc să cumpăr mai multe exemplare și să le dăruiesc cu regularitate. Și tu ai trebui să faci același lucru”. - **Juan R. Sanchez**, păstor senior, High Pointe Baptist Church, Austin, Texas

„Unde pot creștinii să găsească răspunsuri la întrebările comune despre viața de biserică – fără să trebuiască să caute prin cărți stufoase și scumpe? Cărțile din seria „Întrebări despre biserică” vin în întâmpinarea nevoii noastre de a căpăta răspunsuri biblice, echilibrate și practice. Pentru păstori, această serie se va dovedi o resursă de încredere pentru ghidarea membrilor de biserică spre o înțelepciune mai profundă și o unitate mai puternică”. - **Ray Ortlund**, președinte, Renewal Ministries

Cine conduce biserica?

Seria „Întrebări despre Biserică”

Sunt chemat la lucrare?, Brad Wheeler

Îi iubește Dumnezeu pe toți oamenii?, Matt McCullough

*Cum pot găsi pe cineva care să mă uce-
nicizeze?*, Garret Kell

*Cum pot să folosesc mai bine lectura
Bibliiei?*, Jeremy Kimble

*Cum îi pot iubi pe membrii bisericii
care au alte afinități politice?*, Jonathan
Leeman și Andy Naselli

Cum pot să slujesc în biserică locală?,
Matthew Emadi

*Cum pot să susțin lucrarea internațio-
nală de misiune?*, Mark Collins

*Cum poate biserică noastră să găsească
un păstor credincios?*, Mark Dever

*Cum pot crește femeile în biserică lo-
cală?*, Keri Folmar

*Este un lucru iubitor să practicăm dis-
ciplina bisericii?*, Jonathan Leeman

*Ce să fac dacă nu am dorința să mă
rog?*, John Onwuchekwa

*Ce să fac dacă nu simt dorința să
merg la biserică?*, Gunner Gundersen

*Ce să fac dacă sunt descurajat în evan-
ghelizare?*, Isaac Adams

*Ce ar trebui să fac acum, că sunt creș-
tin?*, Sam Emadi

*Ce ar trebui să facem cu membrii care
nu vin la întâlnirile bisericii?*, Alex
Duke

*De ce este Cina Domnului atât de im-
portantă?*, Aubrey Sequeira

De ce ar trebui să mă botez?, Bobby Jamieson

De ce să dăruiesc în biserică locală?, Jamie Dunlop

*De ce să mă alătur unei biserici lo-
cale?*, Mark Dever

Pot femeile să fie păstori?, Greg Gilbert

*La ce ar trebui să mă uit în alegerea
unei biserici?*, Alex Duke

Este Iadul real?, Dane Ortlund

Cine conduce biserică?, Sam Emadi

Care este misiunea bisericii?, Jonathan
Leeman

Cum pot fi sigur că sunt mântuit?, Je-
remy Pierre

Promite Evanghelia sănătate și prosperitate?, Sean DeMars

Ce fac diaconii?, Juan Sanchez

SAM EMADI

CINE CONDUCE BISERICA?

MAGNA GRATIA

CINE CONDUCE BISERICA?

Sam Emadi

Copyright © 2023 Editura MAGNA GRATIA. Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă în orice formă și prin orice mijloace – electronice, mecanice, prin fotocopiere, microfilmare, înregistrare sau alt fel – cu excepția unor citate scurte în recenzii, fără permisiunea prealabilă a deținătorului drepturilor de autor.

Who's in Charge of the Church?

Copyright © 2022 by Sam Emadi and 9Marks

Originally Published in English by Crossway with all International rights owned by Crossway and 9Marks
525 A Street NE, Washington DC 20002

This edition published by arrangement with 9Marks. All rights reserved.

Traducerea: Ninel Lazăr. Corectura: Monica Lazăr. Coperta: Jordan Singer. Tehnoredactare și DTP: MG Studios.

Dacă nu este precizat altfel în text, citatele biblice sunt preluate din Biblia Cornilescu, ediția revizuită. Drepturi de autor British and Foreign Bible Society (BFBS) și Societatea Biblică Interconfesională din România (SBIR) 1924, 2016. Folosit cu permisiune. Referințele biblice notate cu NTR sunt preluate din Biblia, Noua Traducere Românească (NTR). Copyright 2007, 2010, 2016 de Biblia Inc. Toate drepturile sunt rezervate. Folosit cu permisiune.

9Marks ISBN: 979-8-89218-004-7

Editura MAGNA GRATIA nu susține în mod necesar toate punctele de vedere ale autorilor pe care îi publică.

„Să nu furi” (Exod 20:15).

Respectă drepturile de autor și efortul depus pentru publicarea acestei cărți! Cerințele MAGNA GRATIA privind drepturile de autor pot fi consultate la adresa de internet www.magnagratia.org/copyright.html.

Editura MAGNA GRATIA

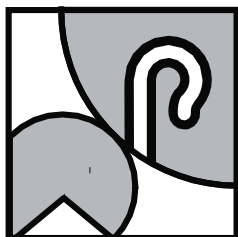
Str. Liliacului nr.26,

Dascălu-Ilfov 077075

Email: contact@magnagratia.org

Internet: www.magnagratia.org

Și El i-a dat pe unii apostoli; pe alții, proroci;
pe alții, evangheliști; pe alții, păstori și învățători,
pentru desăvârșirea [echiparea] sfinților, în vederea
lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos
(Efeseni 4:11-12).

Îți sună familiar?

Biserica Unitatea se întâlnește la adunarea generală trimestrială a membrilor. Pe agendă era o decizie de a folosi o parte din surplusul bugetului bisericii pentru repararea scaunelor din clădirea bisericii. Membrii bisericii puteau simți atmosfera tensionată când un diacon a contrat propunerea. La urma urmei, bunicul lui a construit acele scaune în urmă cu peste o sută de ani. Unul chiar avea o plachetă pe cotieră care indica vechimea. Nu îi venea să creadă cât de nerecunoscători ajunseseră oamenii. Ca să fiu franc, întreaga discuție părea lipsită de respect.

Dar unii membri mai tineri nu înțelegeau toată drama. Biserica avea nevoie să se alinieze vremurilor, au spus ei. Tinerii nu aveau să se alăture bisericii dacă ea ar continua să arată – și să miroasă – ca un monument din

anii 1930.

Moderatorul a întrebat curajos dacă exista vreo discuție. Ceea ce a urmat a fost mai asemănător unei lupte într-o cușcă decât o discuție serioasă. După aproape 30 de minute, soția păstorului era în lacrimi, biserica aproape că se divizase între „fanii scaunelor noi” și „fanii scaunelor vechi”, iar subiectul a fost tras pe dreapta. Toți au plecat acasă gândindu-se la ce era mai rău despre toți ceilalți.

Întreg episodul era înțesat de dezordine și haos. Toți cei de afară, care au privit scena, cu siguranță că s-ar fi întrebat: „Dar cine conduce aici?”

— — — —

Sau îți sună familiară următoarea situație?

Jen fusese membră ani la rând în Biserica Conexiunii. Ea s-a reconectat recent cu vechea ei prietenă de liceu Heather, care a început să vină cu ea la biserică. La început, părea că Heather devenise creștină. Ea avea o înțelegere clară a Evangheliei, iar vorbirea ei era plină de expresii creștine. Ea a fost chiar botezată și s-a alăturat bisericii ca membră. Ea venea cu consecvență la întâlnirile de închinare de duminică și începuse să participe și la întâlnirile unui grup de studiu și al grupului

femeilor din biserică, unde se studia Biblia.

Dar, în timp, biserica a ajuns să o vacă pe Heather din ce în ce mai rar. Ea s-a oprit din participarea la grupul de studiu. Femeile din biserică nu primeau răspunsuri la mesajele lor către ea. În final, ea n-a mai apărut nici în diminețile de duminică. Cu timpul, Jen și alți membri au început să vorbească despre felul în care „păstorii au lăsat-o să alunece printre crăpături”. Pe de altă parte, păstorii doreau ca mai multe persoane să fi căutat-o pe Heather când au văzut că începea să se îndepărteze.

Sigur că cineva ar fi trebuit să facă pasul înainte și să o caute. Dar cine era responsabil pentru acest lucru? Cine conduce aici?

— — —

Întâmplările relatate sunt fictive, dar sunt sigur că ai unele reale, ba chiar dureroase, în care pare că nimeni din biserică nu a ținut mâna pe volan. Poate că ai avut câteva momente când ai plecat de la o adunare generală sau de la un serviciu de închinare întrebându-te: „Cine conduce aici?”

Aceasta este o întrebare importantă. Și, crezi sau nu, Biblia îi acordă în realitate *multă* atenție acestui subiect.

În înțelepciunea Lui infinită, Isus a rânduit biserica astfel încât ea să reflecte domnia Lui milostivă și bună. Lui îi pasă profund de întrebarea: „Cine conduce aici?”, pentru că El a creat biserica, El iubește biserica, și El vrea ca biserica să fie unită și să trăiască în pace.

Din fericire, Mântuitorul nostru i-a dat bisericii porunci destul de clare despre cine anume din biserică are autoritate și ce anume fac cei care au autoritatea. Și cu asta se ocupă această scurtă carte.

Acest subiect poate părea unul de nișă, poate chiar un pic plictisitor. O carte despre „conducerea bisericii”? *Bleah*.

Dar rămâi alături de mine cel puțin pentru încă vreo câteva pagini. Cred că ai putea descoperi că întrebări atât de banale precum cine ar trebui să aleagă culoarea covorului bisericii scot la lumină în realitate unele adevăruri glorioase despre ce este o biserică locală, ce a creat-o Isus să facă și cum toată această discuție plictisitoare despre conducerea bisericii are unele implicații destul de uriașe pentru viața ta.

Vreau să fac doar două observații înainte de a trece la subiect.

În primul rând, diferitele denominații și mișcări

teologice dau răspunsuri diferite la întrebarea, „Cine conduce biserica?” Așa că ar trebui să știi de la bun început că ceea ce voi spune este un răspuns caracteristic baptist la acea întrebare. Desigur, eu cred că acest răspuns „baptist” este cel final, pentru că eu cred că provine din Biblie. Așa că, de-a lungul acestei cărți, voi face apel la Scriptură, nu la tradiția baptistă, pentru a-mi construi argumentația.

În al doilea rând, fiecare biserică, chiar și cea mai matură și mai bine organizată congregație, se luptă uneori cu dezbinarea și cu sentimentele rănite între membri. Noi nu ne rănim unii pe alții în esență din cauza unei dezordini în structura bisericii, ci pentru că suntem încă păcătoși, cu o doză sănătoasă de egoism alipită de inimile noastre. Așa că, nu – o biserică organizată biblic nu poate opri fiecare cuvânt care dezbină, nici amărăciunea neînfrânată, sau actele de dezbinare. Dar o biserică organizată biblic are mijloacele prin care poate aborda aceste păcate într-o manieră sănătoasă, răscumpărătoare, și într-un fel care împiedică răspândirea dezbinării ca o cangrenă. Ordinea bună a bisericii este ca o casă pe care o poți arunca peste o grenadă a dezbinării. Grenada explodează, dar casca ajută la limitarea răspândirii așchiilor.

CINE ESTE RESPONSABIL DE CE?

Așadar, când noi punem întrebarea, „Cine conduce aici?”, Biblia ne dă deopotrivă un răspuns simplu și unul complicat.

Răspunsul simplu

Vom începe cu răspunsul simplu: Isus este la cârma bisericii tale.

Vezi, ți-am spus că este simplu.

Hai să detaliem un pic. Isus este Domnul bisericii. El a întemeiat biserica și stăpânește peste ea prin Cuvântul Lui. Care este acel Cuvânt? Scriptura. În Scriptură, noi descoperim cuvintele Împăratului care guvernează biserica. El ne spune care este misiunea bisericii (Matei 28:18-20). El ne spune cum să ne raportăm unii la alții (Ioan 13:34-35). El ne spune cum să păstrăm curată biserica (Matei 18:15-20). El ne spune cine ar trebui să predice și să dea învățătură (1 Tim. 2:12; 3:2) și în ce ar trebui să constea acea predicare și dare de învățătură (2 Tim. 4:1-2).

Isus stabilește regulile. El reglementează viața noastră comună.

Scriptura este vocea Împăratului care domnește

peste supușii Lui și care Își organizează poporul după poruncile Sale.

Așadar, cine conduce biserica? Isus. El este Împăratul – Domnul bisericii.

Răspunsul complicat

Probabil că te gândești acum: *Ei bine, acesta este un răspuns drăguț de școală duminicală, dar Isus nu prea S-a făcut văzut la adunarea generală a membrilor și nu ne-a spus dacă să adăugăm un spot luminos la clădire sau să instalăm un covor nou în foaiet.* Evident, așa este. Dar Isus a dat instrucțiuni despre felul cum biserica ar trebui să ia astfel de decizii practice, despre cum poate îngriji de membrii ei, și despre cine este responsabil în ultimă instanță pentru diferitele aspecte ale vieții bisericii.

Așa că aici intervine răspunsul complicat. Când noi ne întrebăm, „Cine conduce biserica?”, trebuie mai înainte să întrebăm „să conducă ce?” Vezi tu, Isus a autorizat diferite slujiri în biserică pentru a face diferite lucruri. Uneori, Biblia îi spune *întregii biserici* (adică tuturor membrilor ei) că ei trebuie să facă ceva. Alteori, Biblia le spune prezbiterilor bisericii (denumiți și *păstori*) că ei trebuie să facă ceva. Scriptura le dă membrilor și

prezbiterilor diferite descrieri ale slujbei.

Așa că hai să punem deoparte câteva clipe și să vedem ce anume spune Isus despre ce ar trebui să facă *întreaga biserică* și despre ce ar trebui să facă *prezbiterii*. Acest lucru poate fi perceput ca pe un pic de cufundare în unele aspecte teologice minuțioase, dar continuă să citești. În final, vei descoperi toate felurile de implicații practice, nu doar despre felul cum biserica ia decizii, ci și despre felul în care *tu* ar trebui să îți trăiești dedicarea față de Isus în contextul unei biserici locale.

CINE CONDUCE ÎN BISERICĂ? ÎNTREAGA BISERICĂ

Hai să mergem la esența lucrurilor. Cine conduce biserica? Răspunsul este *întreaga biserică*. Întreaga biserică are responsabilitatea pentru sănătatea, predicarea și membralitatea ei. *Toți membrii*, luați împreună, sunt responsabili.

Unde vedem acest lucru în Biblie? Ei bine, ești gata să plonjezi în ceva teologie profundă? Bun! Să vorbim mai întâi despre Batman.

Poate că n-ai auzit niciodată despre asta, dar Batman ne poate învăța o mulțime de lucruri despre responsabilitățile noastre ca membri în biserica locală.

Ești surprins? Bine, gândește-te la asta pentru o clipă. Batman este doar o persoană obișnuită, un tip normal care hoinărește pe străzile din Gotham într-o haină de păianjen, care face dreptate în cazul unor infractori. El nu are un ADN kryptonian, ca Superman. El n-a fost injectat niciodată cu un ser de super-soldat, cum a fost Captain America. Dar când Dark Knight vede simbolul păianjenului luminând pe cer, el se îmbracă și se apucă să facă munca de *păzire* a orașului Gotham. El este un om obișnuit, cu o sarcină extraordinară.¹

Ce are aceasta de-a face cu rolul tău ca membru al bisericii? Ei bine, destul de multe. Membrii bisericii au fost responsabilizați de Dumnezeu să *păzească* *Evanghelia*. Aceasta este responsabilitatea *întregii biserici*. Această sarcină poate părea ceva ce ar trebui încredințat super-eroilor spirituali, dar, în înțelepciunea Lui, Dumnezeu a pus acea responsabilitate pe umerii membrilor normali ai bisericii, a unora ca tine.

Hai să vedem acest lucru în Biblie, mai specific în Matei 16 și 18.

¹ O parte importantă din această secțiune este adaptată după Sam Emadi, "Be Like Batman: Guard the Gospel" 9Marks website, 30 martie 2021, <https://www.9marks.org/article/be-like-batman-guard-the-gospel/>.

În Matei 16, Isus îi întreabă pe apostoli cine credeau ei că este El. Petru se oferă primul: „Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu” (Matei 16:16). Răspunsul lui Isus este o afirmație uimitoare nu doar despre Petru, ci și despre toți cei ce imită credința lui Petru:

Isus a luat din nou cuvântul, și i-a zis: „Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona; fiindcă nu carnea și sângele ți-au descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri. Și Eu îți spun: tu ești Petru, și pe această piatră voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o vor birui. Îți voi da cheile Împărăției cerurilor, și orice vei lega pe pământ, va fi legat în ceruri, și orice vei dezlega pe pământ, va fi dezlegat în ceruri” (Matei 16:17-19).

Isus avea să zidească biserica Lui pe Petru – pe mărturisitor și pe mărturia lui. Dar, mai mult, Isus avea să le dea lui Petru și celorlalți apostoli „cheile Împărăției Cerului”. Ce fac aceste chei? Pe scurt, ele au autoritatea de a fi portavocea Cerului, ca Isus.

Poate chiar mai remarcabil este că Isus dă aceeași autoritate („cheile Împărăției Cerului”) nu doar apostolilor, ci și bisericilor locale formate din bărbați și femei obișnuiți care cred în Isus. Cum știm asta? Pentru că Isus folosește același limbaj de aici, din Matei 16, în

Matei 18, unde îl aplică unui *alt* grup de oameni decât apostolii.

Dacă fratele tău a păcătuit împotriva ta, du-te și muștră-l între tine și el singur. Dacă te ascultă, l-ai câștigat pe fratele tău. Dar, dacă nu te ascultă, mai ia cu tine unul sau doi inși, pentru ca orice vorbă să fie sprijinită pe mărturia a doi sau trei martori. Dacă nu vrea să asculte de ei, spune-l Bisericii; și dacă nu vrea să asculte nici de Biserică, să fie pentru tine ca un păgân și ca un vameș. Adevărat vă spun, că orice veți lega pe Pământ, va fi legat în Cer; și orice veți dezlega pe Pământ, va fi dezlegat în Cer. Vă mai spun iarăși, că, dacă doi dintre voi se învoiesc pe Pământ să ceară un lucru oarecare, le va fi dat de Tatăl Meu care este în ceruri. Căci acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor (Matei 18:15-20).

În Matei 18, vedem că bisericile locale (membrii, ca un singur trup, nu doar liderii) trebuie să păzească Evanghelia prin a se supraveghea unii pe alții ca membri în Împărăția lui Dumnezeu. Ei fac acest lucru ca un singur trup strâns laolaltă. Observă că Isus face acest lucru clar când vorbește despre „doi sau trei” (adică, să zicem, un grup de oameni) „adunați” în Numele Lui și cu autoritatea Sa. Așadar, biserica locală este poporul care vorbește în numele Cerului. Ei fac această lucrare prin a supraveghea *viața* unei persoane

și *mărturia* ei ca să se asigure că sunt consecvente cu Evanghelia. Fiecare membru al bisericii trebuie să *păzească Evanghelia* deopotrivă în viața proprie și în viețile celorlalți membri ai bisericii.

Ai putea să întrebi, „De ce ar face Hristos asta? De ce să pună El o responsabilitate atât de importantă în mâinile creștinilor obișnuiți?” Ei bine, așa cum vom vedea, fiecare creștin obișnuit a primit un har extraordinar. Conform Scripturii, toți creștinii adevărați au legea lui Dumnezeu scrisă în inimile lor (Ier. 31:33). Toți creștinii Îl cunosc pe Dumnezeu (Ier. 31:34). Toți creștinii au Duhul lui Dumnezeu ce locuiește în ei, sfințindu-i și făcându-i să crească spre maturitate, în Hristos (Rom. 8:9; Fil. 1:6).

Noi putem fi creștini obișnuiți, dar nu există nimic obișnuit în creștini. Noi suntem toți produsele lucrării supranaturale, răscumpărătoare a harului lui Dumnezeu. Motivul pentru care Hristos responsabilizează membrii bisericii locale să ocrotească Evanghelia este că fiecare creștin a fost echipat ca să ocrotească Evanghelia. Identitatea noastră (a acelor care cred Evanghelia) creează ceea ce suntem chemați să facem (ocrotirea Evangheliei).

Cum facem asta mai precis?

Ei bine, răspunsul necesită mai mult decât enumerarea unei liste de lucruri ce trebuie făcute. În schimb, trebuie să recunoaștem că fiecare aspect al vieții creștine ar trebui să contribuie la această însărcinare cuprinzătoare:

- Noi îi confirmăm pe alții ca membri ai bisericii prin botez și Cina Domnului. Prin botez, o congregație primește credincioși ca membri. Acesta este felul în care biserica îi spune cuiva: „Pe baza credibilității pretenției tale de credință, înțelegem că ești creștin”. Apoi, prin Cina Domnului, noi luăm parte la aceeași masă ca un singur trup, spunându-ne în esență unii altora: „Noi încă înțelegem că ești creștin”.
- Noi îi ucenicizăm pe alții ca mod de a ocroti puritatea Evangheliei în viețile lor.
- Noi le cerem altora să ne ucenicizeze ca să ne asigurăm că contribuim la sănătatea bisericii și că ne îndeplinim credincios responsabilitățile creștine.
- Noi le interzicem să fie părtași la Cină acelor care nu trăiesc în acord cu Evanghelia sau mărturisesc o Evanghelie contrară Scripturii. Asta

este ceea ce Isus ne-a învățat în Matei 18, pasaj pe care l-am citit mai devreme. Dacă cineva refuză să se pocăiască de un păcat continuu, biserica nu poate continua să confirme credibilitatea pretenției de credință a acelei persoane. La urma urmei, pocăința și credința sunt ceea ce fac pe cineva să fie creștin (Marcu 1:15).

- Noi articulăm clar mărturisirea Evangheliei prin afirmarea unei mărturisiri biblice de credință.
- Noi îi alungăm pe învățătorii mincinoși din mijlocul nostru, chiar dându-i afară din biserică, dacă mesajul lor este inconsecvent cu Evanghelia biblică (Gal. 1:8).

În toate aceste căi și în multe altele, noi ocrotim Evanghelia și conducem biserica.

Poți rezuma toate aceste date biblice în trei puncte simple. Întreaga biserică este responsabilă pentru (1) membralitatea, (2) disciplina și (3) doctrina ei.

Hai să trecem prin fiecare dintre aceste puncte.

În primul rând, congregația are sarcina conducerii membrilor bisericii. Asta înseamnă că întreaga biserică trebuie să aibă grijă de membrii ei și să îi ucenicizeze.

Cu alte cuvinte, nu este doar slujba păstorilor și a personalului bisericii să se asigure că membrii ei cresc. În plus, întreaga congregație trebuie să primească noi membri în părtășia bisericii. Păstorii și personalul nu pot doar să adauge orbește pe cineva în registrul membrilor. Întreaga biserică trebuie să fie de acord cu adăugarea cuiva la membrii bisericii.

În al doilea rând, congregația este responsabilă pentru disciplină. Când un membru al bisericii se oprește din a-L urma pe Isus prin refuzul de a se pocăi de păcat, biserica are responsabilitatea de a căuta acea persoană cu dragoste și de a o chema la pocăință. Dacă acel frate sau acea soră rătăciți nu răspunde ca un creștin, biserica trebuie să „disciplineze” acea persoană din părtășie. „A disciplina” înseamnă că congregația exclude persoana în cauză din rândul membrilor, spunându-i că biserica nu mai poate avea încredere în pretenția lui sau ei de credință, și nu îl mai primește la celebrarea Cinei Domnului.

În final, biserica este responsabilă pentru doctrina ei. Întreaga biserică trebuie să definească ceea ce crede că ne învață Biblia și să le ceară membrilor să se raporteze la acel standard. De asemenea, biserica trebuie să își desemneze propriii prezbiteri – cei capabili să propovăduiască

credincios Biblia (1 Tim. 5:17-20). Ea are și responsabilitatea să îi îndepărteze dintre lideri pe învățătorii minci-noși care abat congregația de la adevăr (Gal. 1:8).

În acest punct, trebuie să insistăm un pic mai mult. Tocmai ce am susținut că congregația este responsabilă să aibă grijă de membralitatea, disciplina și doctrina bisericii. Dar nu vreau să presupui că acea responsabilitate este limitată la *evenimente* din viața bisericii, ca o întâlnire a membrilor. Cu alte cuvinte, *dacă* autoritatea finală peste „membralitate, disciplină și doctrină” înseamnă doar ca o congregație să „voteze” să primească pe cineva ca membru, să excludă pe cineva sau să afirme o mărturisire de credință, atunci este ușor să înțelegem de ce ai putea să ai impresia că conducerea unei biserici are puțin de-a face cu viața ta de zi cu zi.

Dar gândește-te la acest lucru un pic mai mult. Dacă o congregație primește pe cineva ca membru, acea congregație poartă de acum responsabilitatea pentru supravegherea, încurajarea și ucenicizarea acelui membru pentru mult timp după ce se încheie întâlnirea membrilor. Congregația își asumă credințioșia de zi cu zi a acelei persoane ca parte din responsabilitatea ei. Autoritatea de a lega și de a dezlega nu sunt exprimate doar în evenimente singulare de primire sau excludere

a oamenilor din biserică.

Cu alte cuvinte, votul de a primi un membru seamănă mai mult cu a te căsători decât cu exprimarea unui vot pentru următorul oficial ales. Căsătoria include *evenimentul* nunții, dar acest eveniment inaugurează angajamentele și responsabilitățile zilnice pe care două părți le au de acum una față de alta. Când o congregație primește pe cineva în rândul membrilor, acea congregație își asumă responsabilitatea zilnică a întâlnirii cu acel membru, a rugăciunii pentru el și a ucenicizării lui de-a lungul săptămânii și în strângerea comună. Când o congregație exclude pe cineva dintre membri, acea congregație are responsabilitatea zilnică de a trata acea persoană ca pe un vameș și de a o chema la pocăință. Astfel, autoritatea congregațională asupra membralității și disciplinei nu sunt evenimente singulare, ci responsabilități zilnice.

Tot astfel, autoritatea congregației asupra doctrinei bisericii nu este exprimată doar într-un vot unic care afirmă mărturisirea de credință a bisericii. Desigur că aceasta este parte din ecuație, dar congregația trebuie acum să ia acea doctrină și să o pună în elementele constante ale vieții bisericii și în viețile membrilor. Se luptă un membru să creadă că Dumnezeu are grijă de el? Este

slujba ta să îi aduci aminte de adevărurile Evangheliei și că Dumnezeu domnește întotdeauna cu grijă providențială asupra copiilor Lui. Este un membru indiferent față de cei pierduți? Poate că el începe să piardă din vedere ceea ce Biblia spune despre Iad. Vezi pe cineva din biserica ta care este descurajat pentru că încearcă să câștige favoarea lui Dumnezeu prin propriile fapte bune? Adu-i aminte de adevărul îndreptățirii doar prin credință și că statutul nostru înaintea lui Dumnezeu este înrădăcinat în neprihănirea lui Hristos, nu în neprihănirea noastră. Tu ocrotești doctrina bisericii nu doar prin afirmarea mărturisirii bisericii, ci și prin încurajarea fiecăruia din biserică să trăiască în lumina acestor adevăruri, în vremuri bune și în vremuri rele.

Așadar, cine conduce biserica? Întreaga congregație, fiecare membru jucând propriul rol. Dacă cineva începe să se îndepărteze de părtășie, membrii bisericii ar trebui să se ducă după acea persoană. Dacă păstorul începe să dea învățătură falsă, membrii bisericii ar trebui să îl îndepărteze de la slujba amvonului. Dacă cineva vrea să se alăture bisericii, membrii ei ar trebui să aibă oportunitatea să audă povestea convertirii acelei persoane și felul cum înțelege Evanghelia înainte de a-l (a o) primi în părtășie. Dacă cineva trăiește în păcat și

nu se pocăiește, membrii bisericii trebuie să disciplineze acea persoană din congregație.

Biserica este însărcinată să păzească Evanghelia, asigurându-se că fiecare membru continuă să trăiască o viață modelată de Evanghelie și că biserica continuă să predice și să învețe Evanghelia.

CINE CONDUCE BISERICA? PREZBITERII

Știu că unii dintre voi cred că asta sună a haos democratic. Dacă întreaga congregație trebuie să ia decizii, atunci înseamnă asta că congregația trebuie să voteze pentru *orice*?

- Dacă biserica începe o nouă clasă de școală duminicală, trebuie să se întâlnească congregația ca să voteze cine să dea învățatură acolo?
- Dacă biserica pune un covor nou în sala de închinare, este nevoie de părerea fiecărui membru despre ce culoare ar trebui să aibă covorul?
- Trebuie ca întreaga biserică să creeze bugetul bisericii de la zero în fiecare an?

Din fericire, Biblia ne arată că biserica nu trebuie să se strângă pentru a vota în cazul *oricărei* chestiuni imaginabile. În schimb, Scriptura ne învață că există un

alt grup de oameni din biserică ce este responsabil și el pentru viața și lucrarea bisericii. Acel grup este numit prezbiterii.

În Biblie, prezbiterii (denumiți și păstori) sunt rânduiți de Isus ca să conducă congregația. Petru ne oferă un bun rezumat al slujbei prezbiterului în 1 Petru 5:1-4:

Îi sfătuiesc pe prezbiterii dintre voi, eu, care sunt un prezbiter ca și ei, un martor al patimilor lui Hristos, și părtaș al slavei care va fi descoperită: Păstoriți turma lui Dumnezeu, care este sub paza voastră, nu de silă, ci de bunăvoie, după voia lui Dumnezeu; nu pentru un câștig mârșav, ci cu lepădare de sine. Nu ca și cum ați stăpâni peste cei ce v-au căzut la împărțeală, ci făcându-vă pilde turmei. Și când Se va arăta Păstorul cel mare, veți căpăta cununa, care nu se poate veșteji, a slavei.

Ai observat cuvintele din acest paragraf care vorbesc despre toată *autoritatea și responsabilitatea*? Prezbiterii trebuie să „păstorească”, să „privegheze” și să slujească drept „exemple” pentru întreaga congregație. Prezbiterii au o autoritate foarte reală în biserică locală. În fapt, autorul cărții Evrei subliniază aceeași idee, dar din perspectiva opusă, încurajând membrii bisericii să se supună prezbiterilor puși în autoritate peste ei.

Ascultați de mai marii voștri, și fiți-le supuși, căci ei

priveghează asupra sufletelor voastre, ca unii care au să dea socoteală de ele; pentru ca să poată face lucrul acesta cu bucurie, nu suspinând, căci așa ceva nu va fi de niciun folos (Evrei 13:17).

Prezbiterii trebuie să conducă congregația. O congregație trebuie să urmeze conducerea prezbiterilor ei.

Dar *cum* mai exact conduc prezbiterii biserica? În următoarele trei moduri:

În primul rând, prezbiterii dau învățatură din Biblie către biserică. Sarcina primară care îi deosebește pe prezbiteri de restul congregației și de diaconi este că prezbiterii trebuie „să fie în stare să îi învețe pe alții” (1 Tim. 3:2). În fapt, acesta este rolul lor primar în viața bisericii. Iată cum descrie Pavel slujba unui prezbiter:

Până voi veni, ia seama bine la citire, la îndemnare, și la învățatura pe care o dai altora. Nu fi nepăsător de darul care este în tine, care ți-a fost dat prin prorocie, cu punerea mâinilor de către ceata prezbiterilor. Pune-ți pe inimă aceste lucruri, îndeletnicește-te în totul cu ele, pentru ca înaintarea ta să fie văzută de toți. Fii cu luare aminte asupra ta însuși și asupra învățaturii, pe care o dai altora: stăruiește în aceste lucruri, căci dacă vei face așa, te vei mântui pe tine însuși și pe cei ce te ascultă (1 Tim. 4:13-16).

În fapt, prezbiterii nu au doar porunca de a promova

învățătura sănătoasă, ci ei sunt și chemați să protejeze biserica de învățături false. Gândește-te la avertismentul dat de Pavel către prezbiterii efeseni:

Știu bine că, după plecarea mea, se vor vâri între voi lupi răpitori, care nu vor cruța turma; și se vor scula din mijlocul vostru oameni, care vor învăța lucruri stricicioase, ca să îi tragă pe ucenici de partea lor. De aceea vegheați și aduceți-vă aminte că, timp de trei ani, zi și noapte, n-am încetat să vă sfătuesc cu lacrimi pe fiecare dintre voi (F.A. 20:29-31).

Prezbiterii trebuie să își exercite autoritatea în congregație prin învățătura din Cuvânt. Prin aceasta, prezbiterii îi echipează pe membrii bisericii ca să asculte de Isus și să își îndeplinească responsabilitățile.

În al doilea rând, prezbiterii sunt modele de ascultare de Biblie. Ai citit vreodată cerințele calificative pentru un prezbiter, care sunt prezentate în 1 Timotei 3? Ele sunt uimitoare pentru că sunt atât de obișnuite:

Adevărat este cuvântul acesta: „Dacă râvnește cineva să fie episcop, dorește un lucru bun”. Dar trebuie ca episcopul (sau privighetorul) să fie fără prihană, bărbatul unei singure neveste, cumpătat, înțelept, vrednic de cinste, primitor de oaspeți, în stare să îi învețe pe alții. Să nu fie nici bețiv, nici bătăuș, nici doritor de câștig mârșav, ci să fie blând, nu gâlcevitor, nu iubit de bani; să-și chivernisească bine casa, și să-și

țină copiii în supunere cu toată cuviința. Căci dacă cineva nu știe să-și cârmuiască bine casa lui, cum va îngriji de Biserica lui Dumnezeu? Să nu fie întors la Dumnezeu de curând, ca nu cumva să se îngâmfe și să cadă în osânda diavolului. Trebuie să aibă și o bună mărturie din partea celor de afară, pentru ca să nu ajungă de ocară, și să cadă în cursa diavolului (1 Tim. 3:1-7).

Oare nu ar trebui ca această listă să îl caracterizeze pe fiecare creștin? Ei bine, cam aceasta este ideea. Prezbiterii se presupune că sunt *exemple bune* de creștini – modele de viață creștină pentru toți cei ce îi aparțin bisericii. Petru susține același lucru în pasajul pe care l-am citit mai devreme, când le spune prezbiterilor să fie „pilde turmei” (1 Petru 5:3). Prezbiterii conduc biserica fiind modele de ascultare de Isus.

În final, prezbiterii supraveghează congregația. Ei trebuie să ia decizii pentru biserică și, așa cum tocmai am citit în Evrei 13:17, Dumnezeu îi poruncește congregației să se supună acelor decizii și să le urmeze. Scriptura ne învață acest lucru nu doar prin aceea că prezbiterii sunt denumiți uneori „priveghetori” (Fil. 1:1; 1 Tim. 3:1-2; Tit 1:7), ci și în pasaje precum 1 Timotei 5:17:

Prezbiterii care cârmuiesc bine, să fie învredniciți de

îndoită cinste, mai ales cei ce se ostenesc cu propovăduirea și cu învățătura, pe care o dau altora.

Prezbiterii trebuie să „cârmuiască” în biserică. Evident, ei trebuie să facă asta cu dragoste și grijă, dar Scriptura investește prezbiterii bisericii cu o autoritate foarte reală, ca să ia decizii în ce privește treburile bisericii.

Pe scurt, prezbiterii conduc congregația. Ai putea spune chiar că ei sunt cei ce „conduc” la biserică.

CUM SE POTRIVESC ACESTE DOUĂ IDEI?

În acest moment, ai putea să îți scarpini capul. Pare ca și cum Biblia ne-ar învăța două idei contradictorii. Congregația conduce și prezbiterii conduc. Congregația este responsabilă pentru viața bisericii, dar congregația trebuie să se supună conducerii exercitate de prezbiteri.

Cum se potrivesc aceste lucruri? Din fericire, Biblia ne ajută să răspundem la această întrebare. Unul dintre cele mai utile pasaje care discută felul în care prezbiterii și congregația se raportează reciproc este Efeseni 4:11-12:

Și El i-a dat pe unii apostoli; pe alții, proroci; pe alții, evangheliști; pe alții, păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos.

Ai văzut? „Păstorii și învățătorii” (adică prezbiterii) echipează biserica pentru a face lucrarea de slujire. Prezbiterii dau *învățătură* și sunt *modele* de slujire sănătoasă, iar congregația *face* slujirea. Prezbiterii conduc, iar congregația îi urmează. Prezbiterii dau învățătură – prin cuvânt și exemplu – iar congregația imită credința lor.

Prietenul meu Jonathan Leeman face deseori o asemănare între relația dintre prezbiteri și congregație cu un exercițiu fizic la sală. Prezbiterii sunt ca învățătorul care stă în fața clasei spunând, „uitați-vă cum fac această întindere. Trebuie să vă asigurați că țineți degetele întinse. Bun, acum faceți și voi mișcarea”. Clasa are nevoie ca învățătorul să fie model, arătându-le cum să facă exercițiul corect.

Așa este și în cazul prezbiterilor și al congregației. Prezbiterii spun: „Iată cum ascultăm de Isus. Vedeți ce spune Biblia despre asta? Vedeți cum Îl urmez pe Isus în felul acesta? Bun, acum faceți și voi asta”.

Teologii denumesc acest fel de conducere a bisericii „congregaționalism condus de prezbiteri”. Ar fi bine să memorezi această expresie, pentru că o voi folosi în câteva locuri în restul acestei cărți.

Prezbiterii nu *subminează* autoritatea congregației, ci ei *echipează* congregația ca să își exercite autoritatea corect. Iată cum congregația poate „conduce”, și totuși să se „supună” conducerii. Conducerea spune, „Biblia spune că ar trebui să faceți asta”, iar congregația spune, „Vom urma exemplul vostru și învățătura voastră biblică. Haideți să trecem la acțiune”.

În fapt, un loc din Scriptură unde vedem acest principiu în acțiune este 1 Corinteni 5, într-un caz de disciplina bisericii. În acel pasaj, Pavel îi spune bisericii din Corint că el deja „judecase” în ce privește situația acelui om care trebuia disciplinat (v. 3). Dar judecata lui Pavel (chiar dacă era un apostol) nu l-a exclus în sine pe acel om din biserică. Pavel voia ca biserica să îl excludă pe cel nepocăit din părtășie. Și ei trebuiau să îl „judece” pe acel om (v. 12). Ai înțeles logica? Pavel acționează ca un prezbiter. El îi spune bisericii, „Eu am luat această acțiune, acum trebuie să faceți și voi asta”.

Înainte de a trece la următoarea secțiune, vreau să adaug că acest model al prezbiterilor care conduc și al congregației care îi urmează nu este limitat doar la felul în care o biserică ia decizii despre membralitate sau alte chestiuni din viața ei. Acest principiu se aplică întregii vieți creștine. Dumnezeu îi dă bisericii prezbiteri

pentru ca ei să le poată spune membrilor bisericii: „Priviți la felul cum ne iubim soțiile și copiii; priviți la felul cum îndurăm suferința; priviți la felul cum manifestăm generozitate și dărnicie; priviți la felul cum evanghelizăm. Acum faceți și voi aceste lucruri”.

Am spus la începutul acestei cărți că ceea ce credem despre conducerea bisericii are unele implicații uriașe pentru felul în care gândim în ce privește viața creștină. Sper că începi să înțelegi de ce stau lucrurile astfel. Congregaționalismul condus prin prezbiteri nu are de-a face doar cu felul în care biserica ia decizii, ci este de fapt programul de ucenicizare al lui Dumnezeu pentru biserică. Prezbiterii dau învățătură și sunt modele de cum să Îl iubim pe Hristos și să avem grijă de ceilalți, astfel încât întreaga congregație să poată învăța cum să se iubească și să se îngrijească reciproc.

CONDUSUL VOLANULUI ȘI FRÂNELE DE URGENȚĂ

Cea mai mică notă pe care am luat-o la liceu a fost la lecțiile de condus mașina – un aspect care n-o surprinde deloc pe soția mea. Am eșuat mizerabil la examenul care mi-a cerut să identific diferite părți ale motorului. În ciuda ignoranței mele despre anatomia unui

automobil, mă voi aventura să folosesc o ilustrație care necesită cel puțin o cunoaștere rudimentară a felului în care un automobil funcționează.

Ai putea să te gândești la relația dintre autoritatea prezbiterilor și autoritatea congregației în termenii relației dintre un volan și o frână de urgență. Prezbiterii țin mâinile pe volan. Ei conduc automobilul și pasagerii lui pe străzile unduitoare, uneori turbulente, ale acestei lumi.

Între timp, congregația stă în scaunul pasagerului, având încredere că prezbiterii îi duc spre destinația corectă. Dar dacă congregația decide că prezbiterii au luat-o într-o direcție foarte greșită sau dacă sunt pe punctul de a arunca biserica peste o prăpastie, congregația poate să tragă frâna de urgență. Tragerea acelei frâne este o acțiune destul de radicală. La urma urmei, de câte ori ai folosit-o tu? Dar, prin tragerea frânei de urgență, congregația spune în esență: „Avem nevoie de noi șoferi, pentru că aceștia nu ne duc în direcția corectă”.

UNELE IMPLICAȚII PRACTICE

Acest lucru poate suna foarte mult ca găsirea de noduri în papură din punct de vedere procedural, dar

implicațiile felului în care Biblia vorbește despre biserică sunt de fapt profunde și afectează cu mult mai mult decât doar următoarea adunare generală a membrilor. Dă-mi voie să prezint câteva implicații practice.

În primul rând, biserica ta nu trebuie să supună *orice* lucru la vot.

Singurele lucruri pe care congregația *trebuie* să le voteze sunt chestiunile care țin direct de membralitate, disciplină sau doctrină. Așadar, primește biserica ta noi membri? Atunci congregația adunată împreună trebuie să acționeze. Excomunicați pe cineva din părtășia bisericii? Atunci întreaga voastră biserică trebuie să acționeze. Angajați un păstor sau schimbați mărturisirea de credință a bisericii (chestiuni care țin de doctrină)? Atunci întreaga ta biserică trebuie să fie de acord.

Ține minte că congregația (nu doar prezbiterii) este responsabilă să ocrotească Evanghelia și să se păzească unii pe alții. De fiecare dată când biserica ta primește pe cineva ca membru, voi nu doar vă exprimați convingerea că acea persoană are o credință credibilă în Evanghelie, ci vă asumați un angajament față de acea persoană. În esență, îi spuneți acelui nou membru: „Vom veghea asupra sufletului tău și vom veni alături de tine astfel încât să continui să te încrezi în Hristos,

să continui să te pocăiești de păcat și să continui să rămâi în învățătura sănătoasă”. Voi nu doar votați ca să puneți un nume în registrul membrilor bisericii, ci vă angajați să zidiți o relație cu acea persoană pentru a o încuraja să persevereze în devoțiune față de Isus.

Cum rămâne cu toate celelalte lucruri din viața bisericii? Ei bine, le poți lăsa în grija prezbiterilor și te poți supune înțelepciunii lor.

Nu este nevoie ca întreaga biserică să decidă ce culoare are covorul nou din foaier. Nu este nevoie ca întreaga biserică să decidă dacă următoarea masă comună să aibă loc la ora 5 sau ora 6 după-amiază. Nu trebuie ca întreaga biserică să voteze dacă practicantul pastoral ar trebui să citească opt sau nouă cărți. Acele chestiuni ar trebui lăsate la latitudinea prezbiterilor.

Uneori, prezbiterii pot alege să delege unele dintre acele decizii către alte grupuri de membri din biserică, precum unui membru al personalului angajat sau diaconilor bisericii, care îi ajută pe prezbiteri și se ocupă de nevoile practice ale congregației. Totuși, acele grupuri slujesc sub supravegherea generală și sub conducerea prezbiterilor.

În al doilea rând, invită-i pe păstori în viața ta.

Slujba lor este să te învețe cum să fii un creștin și cum să te achiți de responsabilitatea ta, asigurându-se că biserica rămâne sănătoasă. Acest lucru este dificil de făcut dacă îi ții constant la distanță. Așa că, folosește-te de păstoriile tăi. Fă-i să știe la ce te gândești și cum te descurci spiritual. Cere-le sfatul în ce privește decizii de viață. Fii o oaie ușor de păstorit.

Mai mult, întreabă-i pe prezbiteri de biserică. Ai chestiuni care te preocupă? Ești tulburat de ceva ce se petrece în trup? Informează-i și întreabă-i cum poți fi parte din soluție. Nu te plânge și nu bârfi, dar cere-le învățătura și lasă-i să îți explice de ce conduc biserica în felul în care o fac. Se poate să nu fii de acord cu tot ce spun ei. Este în regulă. Însă tot trebuie să te supui hotărârilor lor și să ai încredere în înțelepciunea pe care Dumnezeu le-o dă, chiar dacă ai putea vedea lucrurile un pic diferit. Desigur, asta nu este totdeauna un lucru ușor. Supunerea față de autoritate este grea. Dar este posibil să urmezi lideri evlavioși chiar și când nu ești de aceeași părere cu ei, pentru că supunerea noastră față de ei este înrădăcinată în ultimă instanță în supunerea noastră față de Isus. Noi ne supunem prezbiterilor și ascultăm de porunca din Evrei 13:17 de dragul lui Isus.

În al treilea rând, înțelegerea clară a slujbei tale și

a slujbei prezbiterilor este o cale deosebită de păstrare a unității bisericii.

De multe ori, dezbinarea se naște când anumite persoane încearcă să își asume responsabilitatea pentru lucruri care nu sunt puse în realitate în dreptul lor. Umblarea după putere de regulă dă naștere luptelor pentru putere. Dar când fiecare își știe rolul și *cine* este responsabil pentru *ce*, atunci ne vom descurca mai bine în ce privește păstrarea unității bisericii.

În fapt, hai să revedem unele dintre acele „lupte din biserică” pe care le-am menționat la începutul cărții, și să vedem dacă putem aplica ceva din ce am învățat spre soluționarea acelor situații.

Îți aduci aminte de Biserica Baptistă Unitatea și de conflictul lor legat de refacerea scaunelor? Un grup voia să onoreze trecutul. Un altul voia să se uite înaintea, către viitor. Ei bine, oare vreuna dintre aceste chestiuni afectează *de fapt* chestiunile membralității, disciplinei și doctrinei bisericii? Nu prea. Mobilierul bisericii nu împiedică abilitatea congregației de a primi noi membri în biserică sau de a îngriji de binele spiritual al membrilor, și cu siguranță că nu afectează doctrina despre Evanghelia a bisericii. Așa că, în esență, aceasta este o chestiune care ține de înțelepciune – o decizie ce trebuie cel mai

bine să fie lăsată la latitudinea prezbiterilor (sau a cuiva delegat de ei ca să rezolve problema), iar biserica ar trebui să îi urmeze pe lideri. Prezbiterii ar putea să nu ia decizia pe care *tu* ai fi luat-o, dar trebuie să ai încredere că ei sunt preocupați de binele întregii biserici, luând cele mai bune decizii pot, și probabil lucrând cu unele informații pe care tu nu le ai.

Îți aduci aminte de Heather, de la Biserica Conexiunii? Ea începuse bine, dar după o perioadă a „alunecat prin crăpături”. Cine ar fi trebuit să se ducă după ea? Și ce să facă biserica acum? Ei bine, membrii ar fi trebuit să o caute, alimentați de învățătura regulată a prezbiterilor. Membrii ar fi trebuit să îi reamintească că adevărații creștini nu „părăsesc adunarea” (Evrei 10:25). Ei ar fi trebuit să o cheme la pocăință. Desigur, și prezbiterii ar trebui implicați în acest proces, dar responsabilitatea nu a fost *doar* pe umerii lor. Acum, că Heather a părăsit biserica cu hotărâre și a respins orice eforturi de a se realătura adunării, prezbiterii ar trebui să arate din Scriptură că congregația are responsabilitatea de a o „disciplina” din biserică și de a nu mai confirma credibilitatea mărturiei ei.

După cum poți vedea, totul este un plan glorios spre binele bisericii și spre zidirea sfinților. Prezbiterii

conduc și dau învățătură, iar congregația răspunde, se supune și trece la acțiune.

Imaginează-ți că inviți un prieten de la biserică la o cafea. Pe măsură ce discuția se îndreaptă către viața bisericii, limbajul trupului lui exprimă o oarecare agitație. „Nu înțeleg de ce nu reparăm aleea de pe partea laterală a clădirii. Acela este locul unde majoritatea oamenilor parchează. Sunt sigur că asta îi îndepărtează pe mulți potențiali vizitatori!”

Ce ar trebui să faci în acea situație? Eu ți-aș sugera că ai putea să îi aduci aminte prietenului tău de rolul fiecăruia. „Da, cred că acea alee are nevoie de ceva reparații. Dar adu-ți aminte că prezbiterii au explicat că biserica are nevoie să cumpere Biblii ca să le dăruiască vizitatorilor și să repare în schimb sistemul de aer condiționat din sala de închinare. Se poate să nu fie ceea ce noi am fi decis, dar trebuie să îi urmăm pe liderii noștri. Și, la urma urmei, slujba noastră este să avem grijă de membri și să prețuim doctrina sănătoasă. Putem să ne descurcăm cu sau fără acea alee”.

Cunoașterea rolurilor noastre și urmarea liderilor noștri ne ajută să păstrăm unitatea bisericii. Dacă ai o congregație care este constant în contre cu prezbiterii, fie ai prezbiteri neevlavioși, care nu merită să fie urmați,

fie o congregație neevlavioasă, lipsită de dorința de a-i urma pe liderii ei.

În al patrulea rând, hrănește în biserica ta o cultură de încredere în conducerea evlavioasă.

Nu te erija ca un evaluator independent al fiecărei decizii pe care prezbiterii o iau. La urma urmei, biserica ta i-a desemnat pe acești lideri de la început, așa că oferă-le încrederea de care au nevoie ca să conducă congregația bine. Recunoaște că, deși prezbiterii trebuie să informeze congregația suficient de bine astfel încât ea să poată lua decizii înțelepte, ei pot avea motive bune pentru a nu-i spune congregației tot ce știi despre o situație particulară din viața bisericii.

CÂTEVA ÎNTREBĂRI DE FINAL

Ce fac dacă mi-am pierdut încrederea în prezbiterii mei?

Dacă te afli într-un loc în care nu poți avea încredere în prezbiterii bisericii tale, probabil că ar trebui să pleci din acea biserică. Dacă ei iau cu consecvență decizii pe care le consideri profund neînțelepte sau care expun Evanghelia la riscuri, este momentul să îți transferi membralitatea în altă parte. Nu orice prezbiter și nu

orice comitet de prezbiteri *merită* încrederea ta.

Dar înainte de a face asta, cercetează-ți inima, cere sfaturi și evaluează cu onestitate dacă nu cumva tu ești suspicios și nesupus. La urma urmei, problema ar putea să nu țină de prezbiterii tăi, ci de lipsa ta de dorință de a avea încredere în ei. Dar dacă ajungi într-un punct în care nu crezi că prezbiterii tăi merită încrederea, este cel mai bine să pleci în pace și să găsești un loc cu lideri pe care îi poți urma.

Ce fac dacă am încredere în prezbiterii mei, dar nu pot vota în favoarea unei propuneri a lor?

Poate că tu ai în general încredere în prezbiterii tăi, dar ei sunt pe punctul de a aduce o inițiativă la următoarea adunare generală a membrilor, lucru pe care ți se pare foarte dificil să îl susții.

De exemplu, imaginează-ți că prezbiterii propun un buget care reduce semnificativ contribuția bisericii la organizația ta favorită de misiune și, în schimb, alocă acei bani pentru renovarea clădirii. În mintea ta, această restructurare a bugetului bisericii este neînțeleaptă. Și ți se pare greu să susții așa ceva.

Ce trebuie să faci?

În primul rând, găsește un prezbiter și spune-i care

sunt îngrijorările tale. Nu veni la discuția cu el gata să acuzi. Pune o mulțime de întrebări și fii gata să ascuți. Urmează porunca lui Iacov: „Orice om să fie grabnic la ascultare, încet la vorbire” (Iacov 1:19). Foarte mulți membri de biserică ignoră acest prim pas și permit ca dezacordul și nemulțumirea să le infesteze inimile.

În al doilea rând, manifestă o atitudine dispusă să învețe și de smerenie. Când îi ascuți pe prezbiteri, fii deschis să iei aminte la motivele lor. La urma urmei, cartea Proverbe încurajează această abordare ca fiind calea înțelepciunii:

- „Calea nebunului este fără prihană în ochii lui, dar înțeleptul ascultă sfaturile” (Prov. 12:15).
- „Nebunului nu-i este de învățatură, ci vrea să arate ce știe el” (Prov. 18:2).
- „Cine răspunde fără să fi ascultat, face o prostie și își trage rușinea” (Prov. 18:13).

Ai putea totuși să decizi că ai face o judecată diferită. Dar măcar fii dornic să recunoști că decizia prezbiterilor a fost rezonabilă și bine cântărită.

În al treilea rând, întreabă-te aceasta: „Este acest lucru o chestiune care ține de înțelepciunea practică, sau una care ține de Evanghelie?” Dacă prezbiterii au

luat o decizie care expune Evanghelia riscurilor, nu doar că ești liber să te opui lor, ci *trebuie* să faci asta. Nu urma niciodată un prezbiter în păcat sau în practici care neagă o înțelegere autentică a Evangheliei.

Cu toate acestea, de multe ori probabil că te vei confrunta cu situații în care nu cazi de acord cu prezbiterii într-o chestiune care ține de înțelepciunea practică. Lucrurile de acest fel nu pun în joc Evanghelia; ele sunt lucruri care țin de cum este *bine, mai bine* sau *cel mai bine*.

- Ar trebui ca biserica să dăruiască pentru organizația de misiune A sau pentru organizația de misiune B?
- Ar trebui ca biserica să folosească surplusul bugetului ei ca să dăruiască mai mult pentru lucrarea de misiune sau ca să îmbunătățească clădirea?
- Ar trebui ca biserica să angajeze un păstor cu consilierea sau unul cu evanghelizarea?
- Ar trebui ca biserica să repare parcare sau acoperișul clădirii?

Întrebări de felul acesta nu expun Evanghelia vreunor riscuri. În orice chestiune care ține de înțelepciune,

eu te-aș încuraja să te supui cu atenție prezbiterilor tăi și să urmezi conducerea lor, chiar dacă ai putea avea opinii diferite.

În final, dacă prezbiterii îi cer congregației să voteze pe o chestiune particulară care ține de înțelepciune, și te afli în situația în care nu poți vota cu conștiința curată în favoarea propunerii prezbiterilor, pur și simplu poți lua în considerare abținerea de la vot.

Dacă conștiința ta te îndeamnă să te opui, informează-i mai dinainte pe prezbiteri că intenționezi să votezi împotriva propunerii lor. Apoi dă-ți toate silințele să promovezi unitatea bisericii. Nu bârfi și nu batjocori. Trăiește-ți dezacordul cu atitudinea din Tit 3:1-2: „Adu-le aminte să fie supuși stăpânirilor și dregătorilor, să-i asculte, să fie gata să facă orice lucru bun, să nu vorbească de rău pe nimeni, să nu fie gata de ceartă, ci cumpătați, plini de blândețe față de toți oamenii”.

SĂ FACEM SLUJBA

Biserica locală este un loc special, care merită ocrotit și apărat. Pavel scrie în Efeseni 3:10 că „domniile și stăpânirile din locurile cerești să cunoască azi, prin Biserică, înțelepciunea nespus de felurită a lui Dumnezeu”. A pune întrebări de genul „cine conduce biserica?” poate

fi perceput drept ceva rece și procedural, dar ceva din înțelepciunea și slava lui Dumnezeu este făcut cunoscut când răspundem a acest fel de întrebări.

În esență, noi toți avem o slujbă de făcut:

- Dacă ești prezbiter – dă învățătură, fii model și conduce-ți biserica bine. Nu acapara autoritatea, ci echipează congregația să își folosească bine autoritatea.
- Dacă ești un membru al bisericii – ascultă de prezbiterii tăi, supune-te conducerii lor și urmează exemplul lor. Totuși, ai o slujbă de făcut. Ai responsabilitatea protejării celorlalți membri ai bisericii și de a susține Evanghelia în congregația ta. Lasă ca prezbiterii tăi să te echipeze pentru acea sarcină, ca să o poți împlini bine.

Dragă creștine, hai să primim responsabilitățile ce ne sunt puse înaintea și să ocrotim Evanghelia! Hai să facem slujba pe care Isus ne-a dat-o, pentru ca „înțelepciunea felurită a lui Dumnezeu” să poată fi cunoscută înaintea lumii.

RESURSE RECOMANDATE

Jonathan Leeman, *Don't Fire Your Church Members: The Case for Congregationalism* (Nashville, TN: B&H Academic, 2016).

Jonathan Leeman, *Understanding the Congregation's Authority* (Nashville, TN: B&H, 2016).

Jeramie Rinne, *Church Elders: How to Shepherd God's People Like Jesus* (Wheaton, IL: Crossway, 2014). Disponibilă în limba română la Editura MAGNA GRATIA.

IX 9Semne

Zidind biserici sănătoase

ESTE SĂNĂTOASĂ BISERICA TA?

9Marks există pentru echiparea liderilor bisericii cu o viziune biblică și cu resurse practice pentru ilustrarea gloriei lui Dumnezeu înaintea popoarelor, prin biserici sănătoase.

În acest scop, vrem să ajutăm bisericile să crească în practicarea a nouă semne ale sănătății, semne care sunt adesea ignorate:

1. Predicarea expozitivă
2. Învățătura Evangheliei
3. O înțelegere biblică a convertirii și evanghelizării
4. Membralitatea biblică în biserică
5. Disciplina biblică a bisericii
6. O preocupare biblică pentru ucenicizare și creștere spirituală
7. Conducerea biblică a bisericii
8. O înțelegere biblică a practicii rugăciunii
9. O înțelegere biblică a practicii misiunii.

La 9Marks, noi scriem articole, cărți, recenzii și o revistă online. Organizăm conferințe, înregistrăm și difuzăm interviuri și producem alte resurse pentru echiparea bisericilor ca să illustreze slava lui Dumnezeu.

Vizitează pagina noastră de internet unde poți găsi resurse în peste 40 de limbi de pe glob și abonează-te la revista noastră distribuită gratuit online. Lista complete a tuturor paginilor noastre de internet în alte limbi este următoarea: 9marks.org/about/international-efforts/.

ro.9marks.org

MAGNA GRATIA

Noi vestim Evanghelia harului

Asociația MAGNA GRATIA este o organizație non-profit care își concentrează eforturile pe proclamarea Evangheliei prin literatură consecventă doctrinar, prin evanghelizare și echiparea bisericilor evanghelice de limba română.

Dacă ai fost binecuvântat citind această carte, poți ajuta la binecuvântarea altui credincios, prin unul sau mai multe lucruri, astfel:

- 1) *Recomandă mai departe această carte!*
- 2) *Vizitează paginile noastre de internet la magnagratia.org și află mai mult despre lucrarea noastră, și citește GRATUIT cele peste 250 de cărți ale unora dintre cei mai buni autori creștini din istorie.*
- 3) *Rămâi conectat la noutățile MAGNA GRATIA vizitând pagina noastră de Facebook la facebook.com/MagnaGratiaRomania și abonându-te pe website, așa încât să fi anunțat când publicăm resurse noi.*
- 4) *Spune-le și altora despre lucrarea noastră.*
- 5) *Roagă-te pentru noi.*
- 6) *Donează și ajută-ne să mergem mai departe cu această lucrare. Donațiile se pot face online, magnagratia.org/donatii.html*

Pentru orice alte informații, scrie-ne la contact@magnagratia.org.
Mulțumim!

Dumnezeu a creat Biserica Lui ca să fie o comunitate sfântă de credincioși și a dat învățături despre rolurile de conducere și despre congregație. Planul Lui privitor la autoritatea în cadrul bisericii este unul ideal, dar când apar probleme dificile, pot exista confuzii legate de cine este responsabil pentru ce. În această carte, Sam Emadi explică felul cum congregațiile și prezbiterii lucrează împreună, având roluri diferite, pentru a îngrijii corect de trupul bisericii. El descrie felul cum bisericile ar trebui să reflecte autoritatea biblică, arătându-le cum să funcționeze în planul lui Dumnezeu și cum să crească în dragostea lor pentru Hristos.

Întrebări despre biserică este o serie de cărți care caută să le ofere creștinilor obișnuiți învățatură sănătoasă biblic și accesibilă, prin răspunsuri la cele mai răspândite întrebări despre viața de biserică. Fiecare carte oferă răspunsuri biblice și aplicații practice cu scopul hrănirii practicilor și a dedicării sănătoase în biserica locală.

Sam Emadi (PhD, The Southern Baptist Theological Seminary) slujește ca păstor senior la Hunsinger Lane Baptist Church în Louisville, Kentucky, și ca editor la 9Marks.

Editura MAGNA GRATIA
www.magnagratia.org

9Semne
www.9marks.org